

Masonlukta Pek İyi Bilinmeyen Dereceler 3:

Noaşit - Prusya şövalyesi

Sözlük anlamı bakımından Noaşit, “*Nuh’un buyruklarını izleyen ve uygulanmalarını gözetken kişi*” demektir. Batı dillerinden dönüştürme bir terim olduğu için, bazı yerde “Noakit” tarzında yazıldığı da görülebilir.

İlk Noaşitlerin, Mezopotamya’da ünlü Babil Kralı Nimrod zamanında tarihe “Babil Kulesi” olarak geçmiş olan basamaklı piramidin (zigguratın) yapımı sırasında ortaya çıkmış olduklarına ilişkin bir söylence vardır. Bu efsaneel söylencelerde, Noaşitlerin, Nuh’un buyruklarına karşı gelenleri yakalayıp cezalandırdıklarından söz edilir. M.Ö. 10. yüzyılda, İsrailoğullarında, Süleyman’ın krallık döneminden sonra suçluları dinsel kurallara göre yargılayarak cezalandırma yetkisi olan kişiler de sonradan “Noaşit” olarak anılmıştır.

Bazı uygulamalarda bu derecedeki bir masona basitçe “Noaşit” değil “*Noaşit Patrik*” denir. Noaşit Patrik (*Patriarche Noachite*) Orta Çağ sonları ve sonrasında Orta Avrupa’da etkinlik göstermiş ve **Kutsal Vehme** (*Almancada “Sankt Vehme”*) adını taşımış olan bir gizli örgütün üyelerinin taşımış oldukları addır. Bu durumda Noaşit bir din görevlisi değildir; saygıdeğer bir kişiyi niteler.

Almancada eskiden kullanılan “Vehme” sözcüğü, sözlük anlamı bakımından “şiddetliler” demektir. Kutsal Vehme Örgütü, 11. ya da 12. yüzyılda Prusya’da kurulmuş, sonra Alman ülkeleri başta olmak üzere Orta Avrupa’da egemenliğini yaygınlaştırmıştır. Bu örgüt, şövalyelerin ve burjuvaların üyeliğe alındığı, düzeni ve adaleti gözetken, suçluları kendi yöntemlerine göre hızla yargılayarak cezalandıran bir örgüt olarak tanınmıştır. Nitekim bu derecenin bir diğer unvanının “Prusya şövalyesi” olması da bundan ileri gelir.

Kendi ülkelerinde ve egemenlikleri altındaki bölgelerde düzeni koruyamayan, adaleti bir türlü sağlayamayan prensler ile derebeyleri hatta sonraları krallar ve imparatorlar, işlerine geldiği için Kutsal Vehme Örgütü'nü gizlice desteklemişlerdir.

Böylece, başlangıçta Prusya'da Westfalia bölgesindeki kargaşalıkları gidererek haydutları ortadan kaldırmak amacıyla kurulmuş olan bu örgüt, devletlerin tanıdığı saygın bir kurum olma yolunu tutmuştur. Öylesine ki, Kutsal Roma-Germen İmparatoru 4. Karl, 1371 yılında Kutsal Vehme'nin suçluları yargılama yetkisini resmen tanımıştır. Bu yetki 16. yüzyıl ortalarında 5. Karl (Şarlken) tarafından kaldırılmıştır ama Kutsal Vehme'nin varlığı 19. yüzyıl başlarına kadar sürmüştür.

Kutsal Vehme'nin başkanının kim olduğunu hiç kimse bilmezdi. Belki de örgütün belirli bir başkanı yoktu. Üyeler arasında, ezoterik örgüt ve kurumlarda olduğu gibi, belirli tanışma işaretleri ve sözcükleri kullanılırdı. Fakat bu örgüt bir ezoterik kurum sayılamazdı çünkü dereceleri ve herhangi bir öğretimi yoktu. Toplantılar, ormanda, genellikle dolunay gün ve gecelerinde yapılırdı.

Örgütün etkili oluşunda önemli bir etken, suçlu bulunanlara hapis cezası verilememesiydi; çünkü örgütün ceza evi yoktu. Dolayısıyla, suçu bağışlanamayacak ölçüde büyük olan bir kişiye doğrudan ölüm cezası verilir, hemen uygulanırdı.

Hafif bir suç işlediği için salıverilmek zorunda kalanlara ise, bir iyilik işi yapma zorunluluğu yüklenirdi.

DEKORASYON

Bu derecenin çalışmasının yapıldığı yer, Kutsal Vehme'nin toplandığı bir ormanlık alanı temsil eder.

Duvarlar kara perdelerle kaplıdır. Pek loş bir ışıklandırma yapılır.

Doğu bölmesinde, gece ormandaki ağaçların üzerinde görülen bir dolunay resmi vardır; ayrıca üzerinde **FIAT JUSTITIA RUAT CAELUM** (Cennet çökse bile adalet uygulansın) yazılı bir levha bulunur.

Derecenin önlüğü sarı renklidir. Kapağında, yerden fıskıran ve kılıç tutan bir el resmi vardır. Gövdesinin üzerinde ise sol elinde büyük bir anahtar taşıyan ve sağ eliyle “susma işareti” yapan kanatlı bir insan figürü yer alır.

Kordon geniş ve siyah renklidir. Sağ omuzdan sol kalçaya doğru takılır.

Biju “*Altın Üçgen*” şeklindedir. Üzerinde aşağıya doğru bir ok kabartması bulunur. Buna önlüğün kapağında olduğu gibi kılıç tutan bir kol figürü de eklenmiş olabilir.

NİTELİKLER

Başkan “*Yardımcı Komandör*” olarak anılır. (*Komandörün kim olduğunun bilinmediği varsayılmaktadır.*) Yardımcıları “*Kuzey Nazırı*” ve “*Güney Nazırı*” unvanlarını taşır.

ALEGORİK ÖYKÜ

Bu derecede, Kutsal Vehme Örgütü’nün üyelerinden birinin işlediği bir suç nedeniyle yargılanarak cezalandırılması, onun yerine örgüte yeni bir üye alınması konu edilir. Bu amaçla canlandırılan alegorik öykünün 1193 yılında geçtiği varsayılır.

Bu öyküde adı geçenlerden kimileri gerçek kişilerdir: İngiltere Kralı 1. Richard (*Aslan Yürekli Rişar*), Bohemya Kontu Isador, Danimarka Kralı 6. Knud, Fransa Kralı 2. Philippe Auguste, Polonyalı Kont Thaddeus, Kastilya Kralı 8. Alfonso bunlardan birkaçıdır.

Dereceye kabulü yapılacak olan masonun temsil ettiği Saksonyalı Şövalye Baronet Adolf, haçlı seferine çıktığı sırada, örgütün ileri gelen üyelerinden Avusturyalı Kont Reinfred’in yokluğundan yararlanarak Kilise ile işbirliği eder. Birtakım sahte belgeler düzenler ve kontun mal varlığının üzerine konar.

Bu ikisi arasında geçen uzun tartışmalardan ve karşılıklı suçlamalardan sonra, suçun ya da suçsuzluğun kesin kanıtları araştırılır.

Önceleri Reinfred’e yöneltilen suçlamanın haksız olduğu izlenimi edinilirse de sonradan gerçek ortaya çıkar.

Bundan ötürü Reinfred idam edilmelidir ama Saint Vehme Örgütü üyesi olduğu için öldürülmez ve örgütten kovulur.

ÖĞRETİM

Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti’nde “adalet” konusu birçok derecede ayrı ayrı alegorik öykülerle işlenir. Bu da onlardan biridir. Burada, kötülük yapan ya da suç işleyen bir masonun, Masonlukta ve masonlarca korunmayacağı vurgulanmaktadır.

Fakat Masonluk, suç işleyen kendi üyelerinden birini başkaları gibi cezalandırmamalıdır. Masonluktan çıkarılmak, ölüm cezasından daha ağırdır çünkü kişi yaşamı boyunca lânetlenerek aşağılanmaktadır. Bu ise bir mason için ölümden daha ağır bir ceza sayılır.

KAYNAKLAR

President J. Blanchard

Scottish Rite Masonry Illustrated

The Complete Ritual of the Ancient and Accepted Scottish Rite

Chicago, 1972

Rex R. Hutchens

A Bridge to Light

Anderson, South Carolina, 1990

Albert Pike

Liturgy of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry

Charleston, 1944

Jean-Pierre Bayard

Symbolisme Maçonnique Traditionnel

Paris, 1981

Henry C. Clausen

Commentaires sur "Morale et Dogmes"

San Diego, 1976

Raoul Berteaux

Le Rite Ecossais Ancien et Accepté sa Symbolique ses Degrés Supérieurs

Paris, 1987

Jacques Robert

La Franc-Maçonnerie de Tradition

Paris, 1987

Paul Naudon

Histoire et Rituels des Hauts Grades Maçonniques

Paris, 1966